

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2011r. — BSI przeciwko Radzie**(Sprawa T-551/11)**

(2011/C 370/46)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Brugola Service International Srl (BSI) (Cassano Magnago, Włochy) (przedstawiciele: S. Baratti i M. Farneti, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 723/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (Dz.U. L 194, s. 6);
- orzeczenie, zgodnie z art. 277 TFUE, że nie znajduje zastosowania rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51);
- orzeczenie, zgodnie z art. 277 TFUE, że nie znajduje zastosowania rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 29, s. 1);
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach swojej skargi skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 723/2011 na podstawie art. 263 TFUE, w zakresie w jakim jego podstawą prawną i logiczną jest rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 oraz rozporządzenie (WE) nr 91/2009, co do których żąda się odstąpienia od ich stosowania, zgodnie z art. 277, z uwagi na następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy oparty na niezgodności z prawem rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, a zatem również rozporządzenia (WE) nr 91/2009 z uwagi na naruszenie prawa poprzez naruszenie art. 6.10 i art. 9.2 Porozumienia Antydumpingowego Światowej Organizacji Handlu (WTO) w zakresie w jakim nakłada ono ogólnokrajowe cło na dostawców z siedzibą w krajach nieposiadających gospo-

darki rynkowej, które nie wykazały, że spełniają wymogi, o których mowa w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

- 2) Zarzut drugi oparty na niezgodności z prawem rozporządzenia (WE) nr 91/2009 z uwagi na brak dostatecznego uzasadnienia i oczywisty błąd w ocenie, gdyż Komisja błędnie uzależniła przyznanie indywidualnego traktowania od wykazania przez chińskich producentów, że spełnione są wymogi przewidziane w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, z naruszeniem art. 6.10 i art. 9.2 Porozumienia Antydumpingowego WTO.
- 3) Zarzut trzeci oparty na niezgodności z prawem wykorzystanej w rozporządzeniu (WE) nr 91/2009 wykładni pojęcia „znaczącej części” przemysłu wspólnotowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 z uwagi na naruszenia prawa poprzez naruszenie art. 4.1 i art. 3.1 Porozumienia Antydumpingowego WTO a także z uwagi na oczywisty błąd w ocenie.
- 4) Zarzut czwarty oparty na niezgodności z prawem rozporządzenia (WE) nr 91/2009 z uwagi na naruszenie prawa poprzez naruszenie art. 2.4, art. 6.2 i art. 4 Porozumienia Antydumpingowego WTO oraz art. 2 ust. 10, art. 6 ust. 8, art. 20 ust. 2 i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, a także z uwagi na oczywisty błąd w ocenie, gdyż Komisja określiła margines dumping na podstawie niewłaściwego porównania między wartością normalną a ceną eksportową i nie przekazała w odpowiednim czasie producentom z Chińskiej Republiki Ludowej informacji koniecznych do zapewnienia możliwości skorzystania z prawa do obrony.
- 5) Ponadto skarżąca powołuje się na niezgodność z prawem rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 723/2011, w zakresie w jakim w sposób niezależny charakteryzuje się ono brakiem dochodzenia i brakiem dostatecznego uzasadnienia, gdyż Komisja nie przedstawiła informacji dotyczących wysokości średnich cen eksportowych, produktów oraz kategorii towarowych, na podstawie których została określona wartość normalna i obliczony w ten sposób margines dumpingu.

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2011 r. — Evropaïki Dynamiki przeciwko Komisji**(Sprawa T-554/11)**

(2011/C 370/47)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i M. Dermizakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej odmawiającej dokonania płatności należnych skarżącej i zamiast tego żądającej zwrotu kwoty wypłaconej już w ramach wykonania umowy EuropeAid/124378/D/SER/TN (nr 2007/145-464), przekazanej skarżącej pismem z dnia 8 sierpnia 2011 r. (réf.: C&F/2011/D/001101), a także załączoną do niego notą obciążeniową;
- stwierdzenie nieważności wszystkich późniejszych decyzji pozwanej w tej sprawie, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie, postanawiając, iż skarżąca powinna zwrócić określoną kwotę zamiast otrzymać kwotę należną za wykonane, zaakceptowane i zatwierdzone prace.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana dokonała błędnej interpretacji swojego prawa do odzyskania żądanej kwoty i podstawy prawnej tego prawa, przez co naruszyła art. 79 zasad wykonania rozporządzenia finansowego⁽¹⁾. Pozwana nie wzięła bowiem pod uwagę potwierdzenia widniejącego na kartach czasu pracy ekspertów zatrudnionych przez skarżącą, ani zakresu wykonanych przez nich i we właściwy sposób zatwierdzonych prac, tym bardziej, że żaden komentarz na temat wykonanych prac nie został przedstawiony *in tempore non suspecto*. (**Or. 2**)
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, zasady dobrej wiary i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ze względu na to, że:
  - pozwana odmówiła zapłaty kwot należnych za zatwierdzone i zaakceptowane prace;
  - pozwana nie powiadomiła skarżącej w stosownym czasie o wątpliwościach dotyczących swojego obowiązku zapłaty na rzecz skarżącej kwot zbadanych przez audytora, oraz
  - pozwana zachęcała skarżącą do kontynuowania prac przez okres dwunastu miesięcy i do świadczenia usług w oparciu o założenie, że za te prace otrzyma ona wynagrodzenie.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz prawa do obrony, ponieważ pozwana odmówiła zapłaty należnych kwot i zamiast tego nakazała skarżącej zwrot określonej kwoty, bez przedstawienia jakiegokolwiek analizy bądź uzasadnienia swojej decyzji w odniesieniu do tych kwot.

- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że wykonanie zaskarżonej decyzji stanowiłoby nadużycie władzy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2011 r. — Elsid i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-557/11)

(2011/C 370/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Elsid SA (Titu, Rumunia), ESD-SIC BV (Delfzijl, Niderlandy), ESK-SIC GmbH (Frechen, Niemcy) i Navarro SIC, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: B. Ewtimow, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 5934 końcowej z dnia 24 sierpnia 2011 r. oddalającej wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozów węgliku krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty, w których podkreśla niewłaściwe zastosowanie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący:

- naruszenia zasady proporcjonalności ustanowionej w art. 5 ust. 4 TUE. Równoległe albo tytułem pomocniczym, dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie przy stosowaniu surowszych niż wystarczające wymogów dowodowych przy ocenie dopuszczalności wniosku o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia.